

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 30 жовтня 1982 року № 130 [3170].

Ціна 2 коп.

УРОЖАЙ-82

У пору бабиного літа

2. Силами міжгосподарських загонів

Кілька днів тому на центральній сідибі колгоспу імені Мічуріна було піднято прапор трудової слави на честь Володимира Сушка — механізатора сусіднього господарства «Україна». Запитаєте, чому на честь сусіда? Що за нові порядки? Так, на збиранні кукурудзи порядки у Новгородківському районі дещо змінилися.

Нинішньої осені вирішено було провести експеримент. Кукурудза не схиляється одночасно — навіть у межах одного району. Залежить це від кількох факторів: строків висіву, сортів, попередників, на яких розміщена культура. От і виходить, що там, де пора збирання настає раніше, люди з нїг збиваються, щоб вчасно скошити кукурудзу, качани на тік відвезти, бадиля на кормовому дворі засиртувати. А ще ж, як правило, одночасно з цією роботою ведеться обранка на зіб, збирання цукрових буряків, соняшнику, заготовля овочів... Техніки на все не вистачає, і руки робочі — в дефіциті. Одиним словом — аврал. А в той же час десь зовсім по-іншому, наприклад, у тих господарствах, де кукурудзу вирощують на насіння, їй ще необхідно постояти, щоб добре дозріла, — комбайни і транспортні засоби простоюють, чекаючи свого часу. Саме для того, щоб запобігти непродуктивним простоям техніки, і був задуманий згаданий «новгородківський експеримент».

За ініціативою райкому Компартії України, районної Ради народних депутатів і райкому комсомолу в районі було створено два міжгосподарські збирально-транспортні загони. Справа ця не така вже й нова. Під час заготівлі раннього силосу ї сїна для громадської худоби подібний загін діяв в Онуфріївському районі. Частенько виручали один одного під час масових сільськогосподарських кампаній і господарства Новгородківського району. Та чи достатньо цього — одержати від сусїда в допомогу один комбайн, кілька тракторів з причепами? Невряд, бо проблеми це все одно не вирішить. Головна ж мета міжгосподарських загонів — оперативно, масово допомогти в збиранні тим колгоспам, які цього потребують у першу чергу. Допомогти не тільки якомога швидше зібрати врожай, але й вивільнити таким чином техніку і робочі руки для допомоги сусїднім господарствам, для інших невідкладних сільськогосподарських робіт.

Перший загін очолює керуючий Погребняківським відділенням райсільгосптехніки Микола Федорович Пинькало.

Висококваліфіковані механізатори, всю необхідну техніку — комбайни «Херсонець», трактори й автомашини — виділили загоніві колгоспу імені Мічуріна, «Жовтнева революція», «Україна» та гтх-фабрика «Новгородівська».

Спочатку працювали в «Україні», — розповідає Микола Федорович. — Закінчили там збирання — перейшли в колгосп «Жовтнева революція». Із загоніві метод ведення збиральних робіт дозволило загоніві швидко зачищати площі, ефективніше, ніж при звичайній організації праці, використовувати транспортні засоби.

Другий загін утворили колгоспи «Зоря комунізму», імені Дмитрова, «Іскра», імені Леніна та імені Шевченка. Працював він за тим же принципом, що й перший. Між колективами з перших днів збирання розгорнулося дійове соціалістичне змагання.

Переважна більшість членів загону — комсомольці, — включається в розмову перший секретар Новгородківського райкому комсомолу Сергій Богомолов. — А тому ми постійно цікавились виробничими справами кукурудзозоводів, надавали їм практичну допомогу.

Прикладів такої допомоги можна навести немало. Там, райком запропонував для оперативного технічного обслуговування агрегати, закріплені за міжгосподарськими загонами, організувати виїзди в поле пересувної «летучки». Адміністрація райсільгосптехніки підтримала цю ідею. Більше того — молоді робітники організації вирішили створити свій комсомольсько-молодіжний оперативний ремонтний загін.

Часто бували в полі молоді ідеологічні активісти — лектори, політінформатори. Виступали перед учасниками збирання і члени агітбригад.

Швидко просувалися міжгосподарські загони з колгоспу в колгосп. І от радісна звістка: обидва колективи успішно справились із виробничою програмою, на кілька днів раніше строку.

М. ЧЕРНЕНКО,
спецкор «Молодого комуніста».

КОЛИ ВЕРСТАВСЯ НОМЕР. З Новгородківського райкому комсомолу повідомили, що більшість господарств району закінчили збирання кукурудзи. Найуспішніше працювали молоді механізатори, члени міжгосподарських збирально-транспортних загонів Олександр Чеботов, Сергій Лісовий та Олександр Дейнеко з райсільгосптехніки та Володимир Сушко з колгоспу «Україна».

НИНІШНЬОЮ ОСЕНІ МОЛОДИЙ ШОФЕР АВТОТРАНСПОРТНОГО ПІДПРИЄМСТВА 10061 ВАЛЕНТИН ГАДЮКОВ ДОПОМАГАВ ТРУДІВНИКАМ КОЛГОСПУ ІМЕНІ ВАТУТИНА КІРОВОГРАДСЬКОГО РАЙОНУ ПЕРЕВОЗИТИ ЦУКРОВІ БУРЯКИ З ПОЛЯ НА ЦУКРОЗАВОД. ПО КІЛЬКА НАДПЛАНОВИХ РЕЙСІВ РОБИВ ЩОДНЯ КОМСОМОЛЕЦЬ. ЙОГО ВИЗНАНО ПЕРЕМОЖЦЕМ СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ СЕРЕД ВОДІВ ГОСПОДАРСТВА.

НИНІ ВАЛЕНТИН ПОВЕРНУВСЯ НА РІДНЕ ПІДПРИЄМСТВО. ВІН ТРАНСПОРТУЄ НАРОДНОГОСПОДАРСЬКІ ЕКСПЕДИЦІОННИЙ ВИРОБНИЧУ ПРОГРАМУ РОКУ МОЛОДИЙ УДАРНИК КОМУНІСТИЧНОЇ ПРАЦІ ЗОВОВ'ЯЗАВСЯ ЗАВЕРШИТИ ДО 60-РІЧЧЯ УТВОРЕННЯ СРСР.

На знімку: комсомолец Валентин ГАДЮКОВ.

Фото В. ГРИБА.

ПЕРШІСТЮ НЕ ПОСТУПИМОСЬ

ДВОМІСЯЧНИК ТРИВАЄ

Уже вісім років учні нашої школи активно ведуть роботу по збору металевого лому, за що неодноразово відзначались у числі краєвих. Кожного року із вилучених за не коштів перечислюємо до Фонду миру по одному — півтора карбованців на кожного учня. А всього за вісім років ця сума становить близько трьох тисяч карбованців.

Включившись у підго-

товку до 60-річчя утворення СРСР, учні восьмилітньої взяли зобов'язання: за 60 ударних тижнів зібрати 60 тонн металевого лому. З виходом постаєся бюро обкому ЛКСМУ про двомісячник, ми переглянули свої зобов'язання. Постановою обговорили на загальношкільній лінійці. І, не гаючи часу, взялися за роботу.

І от підбиті підсумки першого місяця двомісяч-

ника. Вони нас радують. Ми достроково виконали завдання — зібрали 65 тонн металолому з початку року або по 260 кілограмів на кожного учня. У тому числі за перший місяць двомісячника зібрано 15 тонн цінної сировини. Щопонеділка ми, підбиваючи підсумки двомісячника, вручаємо перехідний вимпел класам-переможцям.

Особливо відзначились

Руслан Максименко, Ігор Чернов, Олена Вергун, Віктор Краснюк, Наталка Бакун, Валентина Кувіла, Юрій Мироненко, Юрій Ляшенко, Людмила Івашенко, Микола Лоза, Лариса Титенко, Віталій Рєва та багато інших.

Робота продовжується. Думаю, першістю збирання металолому серед шкіл району ми не поступимось.

Т. КИРИЛІНА,
старша підчервожата восьмилітньої школи № 1,
м. Новоукраїнка.

Ніби зовсім недавно у Кіровограді відкрився новий, третій вуз — вище льотне училище цивільної авіації. Чотири роки тому аудиторії і лабораторії класи училища заповнили перші курсанти. А сьогодні вони вдягнуть форму льотчиків цивільної авіації. Училище напугніми словами викладачів та інструкторів проведе їх у високе небо.

На знімку: останній державний екзамєн складає Олександр ДОРОШКЕВИЧ; завжди пам'ятатимуть випускники училища своїх викладачів — завідувач кафедри механіки, кандидата технічних наук В. В. КОВОРАЙЧЕНКО, асистента кафедри Б. М. ШИФРІНА, лаборанта І. І. ЗАЛІСТОВСЬКУ.

Фото В. КОВПАКА.

Вітрил

Сторінка для старшокласників

ЗА ПОЧИНОМ КАНІЖЦІВ

ЩОДНЯ ПІСЛЯ УРОКІВ

Коли ми довідалися про звернення членів виробничої бригади Канізької десятирічки допомогти колгоспникам у заготівлі кормів для громадської худоби, то замислилися: а чим ми гірші від них? Чому б і нам не підхопити хорошу справу?

Звернулися до правління колгоспу «Росія». Звичайно ж, на таку пропозицію відгукнулися з радістю, а головний економ господарства Андрій Павлович Майданник і з-

ступник голови колгоспу по роботі з молоддю Ніна Ожого пояснили нам, як висівають кормові буряки, як їх треба доглядати, збирати...

Швидко пролетіли весна і літо. Осінь почалася для нас не тільки новим навчальним роком, а й ще більшими турботами про наше учнівське поле. Роботи на ньому хоч відбавляй. Ану спробуй зібрати урожай весь до корінчика на площі понад двадцять гектарів! А ще одна трудність полягала ось у чому: якщо

посіяти насіння і прорвати сходи нам допомогли колгоспники, то збираємо буряки самостійно.

Але це нас не лякає, бо до подібної роботи ми змалечку звикли. Щоб діло падилося, свою бригаду (а входять до її складу лише учні десятих класів) поділили на чотири ланки. Очолили їх найзавзятіші: Алла Сергієнко, Тая Коваленко, Віктор Харченко і Наталка Ліпунова. Завирувала робота. Щодня наші уроки в школі продовжувалися грудовими уроками. І коли в навчанні буває, що одні учні вчатьсся краще, інші — гірше, то на полі останніх, тобто від-

стаючих, у нас немає. Проте при підбитті підсумків зробленого за день найчастіше як бригадир називаю Георгія Слюсаренка, Ларису Погребняк, Володю Сергієнка, Віктора Білуху, Надю Пуровець.

Другий місяць триває так звана операція «Буряк». За цей час ми на 15 гектарах зібрали більше трьохсот тонн коренів. А середня врожайність з кожного гектара — 600 центнерів. От як щедро вродила наша нива!

Т. БУРАГА,
бригадир учнівської виробничої бригади середньої школи № 3.
м. Новоукраїнка.

МИ — ЗА МИР!

Юність

ЗВИНУВАЧУЄ

У Кіровоградському обласному Палаці піонерів і школярів імені В. І. Леніна відбувся міський конкурс політичного плакату, що проходив у рамках маршу радянської молоді «Юність звинувачує імперіалізм».

Перше місце журі присудило плакату «Земля: сад або полігон». Його автори — учениці СШ № 10 Інна Ромашина та Наталія Каплун знайшли досить цікаве вирішення теми. Плакат поділений на дві частини. На одній із них, зліва — квітучий сад, діти у національних костюмах водять хороводи, і як плід мирної творчої праці — половинка стиглого яблука. До неї прилягає зображення нейтронної бомби. Яблуко і бомба розміщені в центрі і несуть головне ідейне навантаження. Праворуч — все те, що породжене війною: руїни, подум'я, заплакане обличчя скаліченої дитини.

На плакаті учня СШ № 9 Олександра Проценка (друге місце) — ізраїльські мілітаристи, що із закривавленою сокирою в руках поспішають на страту народів Лівану та Палестину. Коски сокири виступають замість плакату — це символізує жорстоке вбивство.

Третє місце посів плакат учениці десятирічки № 14 Олени Іванової.

В. АДІНАСІЄНКО.

АРХІВАРІУС «ВІТРИЛ»
ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО...

найдавніша і найбільша піраміда Хеопса. Її висота 146,59 метра, довжина основи 233 метри. Складено піраміду

№ 4
(18)

АНОНС

Кажуть, школа десять років готувала тебе до справжнього життя. Із цим твердженням можна сперечатися (у школі, як і скрізь, треба жити, а не готуватися), але так чи інакше свій головний вибір тобі доведеться зробити тільки тепер.

Ким бути! Яким бути! Ці завдання набагато складніші шкільних. І знайти тут правильну відповідь важче, ніж розв'язати найскладнішу задачу з геометрії.

ПОШТА «ВІТРИЛ»

166

ЛИСТІВ НАДІЙШЛО НА АДРЕСУ «ВІТРИЛ» ЗА ЧАС, ЩО МИНУВ ВІД ПОПЕРЕДНЬОГО ВИПУСКУ.

УСІМ ЇХ АВТОРАМ — ВЕЛИКЕ СПАСИБІ.

Обрії

Клуб
профорієнтації
«Вітрил»

«Шановна редакціє! Звертається до тебе випускник Добрянської СШ Вільшанського району Михайло Тарачов. Довідався, що у Світловодську є філіал Харківського інституту радіоелектроніки. Хотів би знати точну адресу цього навчального закладу».

Повідомляємо тобі, Михайле, що в м. Світловодську, по вулиці Єгорова, 15 знаходиться загальнотехнічний факультет Харківського інституту радіоелектроніки з такими групами інженерних спеціальностей: енергетика, металургія, машинобудування і приладобудування, радіотехніка і зв'язок, транспорт, економіка. Строк навчання — 3 роки.

Учениця восьмого класу Дмитрівської восьмирічної школи Знам'янського району Ольга Хрипунова просить повідомити адресу будь-якого художнього училища республіки.

На Україні є 10 таких училищ: у Києві, Харкові, Ужгороді, Одесі, Сімферполі,

Львові. Радимо придбати «Довідник для вступників до середніх спеціальних навчальних закладів Української РСР», з якого можна довідатися потрібні тобі адреси.

* * *
«Мрію вступити до індустріального технікуму, але не знаю, де є такий навчальний заклад».

Людмила СТАСЕНКО,
восьмикласниця.

Знам'янський район».

Радимо вступати до Олександрійського індустріального технікуму (проспект Леніна, 62).

* * *
Багато наших читачів цікавляться, чи можна після закінчення восьмирічки вступити до юридичного технікуму і де він знаходиться.

Шановні друзі, всього в Радянському Союзі є 5 юридичних технікумів. У республіці такий навчальний заклад один, у м. Чернігові (вул. Леніна, 116). Тут готують спеціалістів з правознавства та обліку в системі соціального забезпечення.

А ЯК ДУМАЄТЕ ВИ?

Дорога редакціє! Звертаючись до тебе учні 10 класу. Ми просимо поради.

Директор нашої школи забороняє ходити в клуб, де демонструються хороші кінофільми, а в суботу і в неділю завжди танці. Нам уже по 16 років, а декому і 17. У такому віці нікому не хочеться сидіти вдома. Чи правильно те, що нам забороняється ходити ввечері до клубу?

Учні 10 класу Погребняківської середньої школи.

Новгородківський район.
Р.С. Шановні старшокласники!

А що ви думаєте з приводу такої заборони! Чи дозволяють у вашій школі відвідувати вечірні сеанси і танцювальні вечори! Чекаємо ваших листів!

СИГАРЕТИ

ДЛЯ «СУЧАСНОСТІ»?

Я десятикласниця. Вчуся охоче, прагну знати про на-

колишній світ якомога більше. Дуже навіть не байдужа до своєї зовнішності, словом, я нічим особливим не відрізняюся від своїх товаришів, хоча вони вважають, що я несутасна. А вся моя «несучасність» проявляється в тому, що я не визнаю сигарети. Знаю, більшість моїх подруг потай від батьків, учителів палять. А коли потрапляють на якусь вечірку, то, не соромлячись, дістають сигарету і починають невміло, закахлюючись, затягуватись. Не раз я запитувала їх, для чого все оце хизування, а у відповідь чула одне: «Ти несутасна, от і не розумієш, для чого».

Ні, мені зовсім не образливо слухати такі слова, бо ж подібна «сучасність» мені дика.

А два тижні тому, повертаючись додому з кіно, побачила, як на порозі однієї зі шкіл у центрі міста серед гурту хлопців диміла сигаретою симпатична дівчина-школярка. Яюсь незручно, соромно мені стало...

ЛАРИСА Т.

м. Кіровоград.

А й справді, що тут недозволеного? Хіба це так погано, коли молодь одягнута красиво, сучасно? У вже згаданій Голованівській СШ № 1 я розмовляла з кількома старшокласниками. Через суворий контроль з боку директора і вчителів Світлана, Оля, Оксана і Наталка вже не одягають на уроки «кульчики» (так тут називають сережки).

«Дорога редакціє! До тебе звертаються старшокласники Голованівської середньої школи № 1 з таким запитанням: чи обов'язково учням носити шкільну форму? Нам суворо забороняють одягати на заняття золоті сережки, ланцюжки, браслети, туплі на високих підборах. Ми розуміємо, що хрестики справді не варто носити, але в пам'ятних кулонах не бачаємо нічого «злочинного». У фільмах і телепередачах, а також у великих містах ми бачимо, що наші однолітки носять абсолютно все: і ті ж самі сережки, і модний одяг, взуття. Чому ж це не дозволено нам!»

ПРО ШКІЛЬНУ ФОРМУ,

СЕРЦЕ ДЗЕРКАЛЬЦЕ,
СКАЖИ...

БІЛІ СТРИЧКИ І ЗЛОТІ СЕРЕЖКИ

— що тут поганого, адже на наші оцінки це не впливає, — кажуть дівчата.

Справді, дівчата — старанні, дисципліновані учениці, в їхніх щоденниках п'ятірки і четвірки. А ще, як розповіли ці школярки, половину вартості сережок вони заробили власними руками, працюючи влітку у селищній пекарні («Самі випікали бублики»). І в кінці розмови я все-таки почувала:

— Чому ж у вас у місті можна носити все без винятку?

Аби переконатися в тому,

лікування хвороб кісток та деяких інших, але тільки при введенні його в організм у вигляді елементарних мікроскопичних частинок.

Переконливо! А тепер давайте поговоримо про золоті сережки, перстні, ланцюжки як про атрибут моди. Хто хоч раз у вітчизняних журналах мод знаходив щось на зразок: «Сьогодні особливо модні вироби із золота...» Радянські модельєри ратують за скромні, не визнають зі смаком підібрані прикраси — коротке намисто, кілси, браслети, декоративні браслети, сережки, перстні із почорненого металу. Справді, у вартості прикраси, а в її художній та естетичній цінності.

І наразі, останні часи класні керівники звертаються на те, що золото псує стисунки між учнями і вчителями, батьками і вчителями, навіть між самими учнями. «У Марійки батьки щедрі, не пожадали для неї якихось двісті карбованців і купили дочці на 16-річчя подарунок. А чим я гірша від неї?» Подібні приклади не виняткові. Скільки нарікань від власних дітей вислуховують тати і мами. Одні не витримують, спішають позичити ті «якісь» двісті або й більше карбованців, аби рідне «чадо» не відставало від інших. «Чим моя гірша?» інші роблять розумніше, по-

